

ИЗ ХОЛИВУДСКОГ ДНЕВНИКА БОЈАНА Ж. БОСИЉЧИЋА

САСТАНАК СА ОСКАРОМ

• Само што је Џејмс Камерон узвикнуо „Ја сам краљ света”, у америчкој штампи су објављена прва оспоравања „Оскара” које је добио његов филм „Титаник” • Југословенска колонија у Холиивуду, предвођена Миром Фурлан • И филмске звезде су само људи, са свим стрепњама, страховима и нагањима

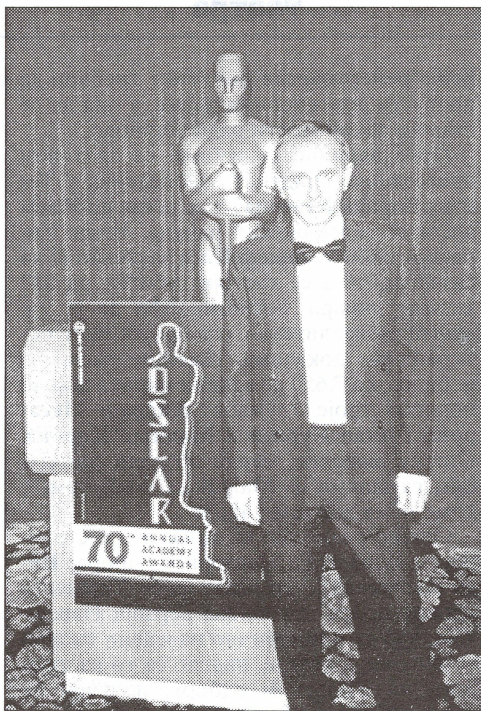
(Специјално за „Дане”)
Холиивуд, марта

Холиивудска „велика ноћ” је прошла, највећа представа на свету је завршена! Као што се и очекивало, „Титаник”, најскупљи, али истовремено и најкомерцијалнији филм свих времена, пуном паром је доплотиво до 11 „Оскара”, изједначивши тако рекорд по броју освојених награда Америчке академије филмских уметности и наука, који је готово пуне три деценије држао „Бен Хур”.

„Ја сам краљ света” тријумфално је „урликао” троструки „оскаровац” Џејмс Камерон, који је сигурном, капетанском руком кормиларио својим филмским бродом, заобилазећи све „санте леда”. Енормно одушевљење које је Камерон испољио примајући „Оскара”, врло нетипично за једног човека са хладног канадског севера, најбоље илуструје значај, величину и магију ове награде, која представља улазницу за филмску бесмртност. Свака част и поштовање златној канској госпођи Палми, али само Оскар је тај који се у великом филмском свету рачуна и памти!

Рај за звезде

Тек што је „оскаровска ноћ” прошла, добар део америчке штампе је већ у својим првим јутарњим издањима настојао да минимизира успех Камерона, кога у филмским круговима „бије” глас да је напрасит и темпераментан човек. На насловним странама новина освануле су углавном слике Хелен Хант и Џека Николсона, уз наглашени коментар да „Титаник” није добио ниједног глумачког „Оскара”. Такође, упадљиво су цитиране и речи Чарлтона Хестона, јунака „Бен Хура”, који је изјавио да се успех „Титаника” не може поредити са „Беном Хуром”, јер је тада (1959. године) „Оскар” додељиван у мање категорија него данас. Објављене су и друге, заједљиве жаоке на рачун Камерона, у стилу: „Нека је Бог на помоћи продуценту који са Камеро-

ОСКАР ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ: БОЈАН Ж. БОСИЉЧИЋ

ном буде радио његов следећи филм!” Навикнут на зловне коментаре, неверице и подметања која су пратила снимање „Титаника”, храбри и истрајни Џејмс Камерон је лаконски реплицирао: „Баш ме брига шта кажу и пишу. Мој ’Титаник’ је ушао у филмску историју”.

„За све вас који имате своје снове, ја сам живи доказ да се они и остварују!” – усхићено је у ноћи звезда изјавила Ким Бејсингер, којој је Холиивуд, додељујући „Оскара” за најбољу женску епизодну улогу, опростио све њене пређашње грехе, доказујући да ипак није злогласно место које гута своју децу.

За Вашег извештача, који у редовима који следе износи кратке забелешке из свог холиивудског дневника, снови су такође постали јава. Добити званичан „оскаровски” позив и акредитацију од Академије филмских уметности и наука, за сваког новинара који пише о филму значи готово као добити „Оскара” за свој журналистички рад. Хиљаде и хиљаде новинара и филмских критичара из целог света сваке године ша-

ље своје пријаве, са опширном документацијом, за добијање акредитације за „оскаровске” свечаности, али само мали број њих успева да уђе у круг привилегованих којима Академија заказује састанак са „Оскаром” и филмским звездама. Мени се, ето, посрећило!

Када сам у суботу, 7. марта ове године, слетео на главни, гигантски лосанђелоски аеродром, већ по изласку из авиона схватио сам зашто су звезде баш овде изабрале место за живљење. Кристално плаво небо, јарко сунце, плус 22 степена Целзијусових, топлина без влаге, мирис цвећа, лаванде и океана. „Прави рај”, помислио сам! Само пет сати раније напустио сам моју Отаву, лепу, али поларно хладну канадску престоницу, оковану ледом и снегом, на минус 32 степена Целзијусових!

Сам Лос Анђелес, мегаполис који се простире у пречнику као од Новог Сада до Суботице, састављен је од бројних градића и предграђа, повезаних у једну целину читавом мрежом аутопутева. Овде нико не иде пешке. Примећујем: готово никога нема на улицама. Аутомобил је овде већ одавно заменио ципеле!

„Без обзира на све приче, Лос Анђелес је прилично сигуран град! За протеклих шест година откако смо овде, никад нисмо имали ниједну неприлику. Уопште не закључавамо ауто”, говоре ми и холиивудски пријатељи Горан Павићевић, филмски сниматељ, и Раде Дураковић, члан овдашњег Удружења страних филмских критичара, који Лос Анђелес знају као свој џеп. Док се возимо фамозним Булеваром сумрака, дугим тридесетак километара, гламурозним Беверли Хилсом, Холиивудом, Мелроуз авенијом, Санта Моником, они ми говоре и о филмској југо-колонији у Холиивуду, која броји 30-так редитеља, сниматеља, глумаца, писаца... Највећа звезда је свакако Мира Фурлан, једна од главних глумица врло популарне научно фантастичне ТВ серије „Бабилон V”. У Холувуду живе и раде и млади београдски редитељи Горан Гајић, иначе муж Мире Фурлан, и Владимир Славица, аутори чувеног омнибус филма „Како је пропао рокенрол”.

као и **Зоран Маширевић**, режисер филма „Граница”. Ту је и **Предраг Антијевић** („О покојнику све најлепше”), који је недавно режирао свој први холивудски играни филм „Спасилац”, са **Денисом Квејдом** и **Настасјом Кински** у главним улогама. „У Холивуду је велика конкуренција, али је и тржиште велико. Нађе се посао за сваког, само треба добро радити. Квалитет рада је најбоља препорука”, каже ми Горан Павићевић. Он је управо завршио снимање филма „Страна земља”, који ће се најесен појавити у преко 900 северноамеричких биоскопа.

Васкрсла Ким

Мој састанак са „Оскаром” започео је девог марта, тачно у подне, у супер луксузном хотелу „Беверли Хилтон”, на ексклузивном Вилшајр булевару, недалеко од саме зграде Америчке академије филмских уметности и наука, светилишта покретних слика и куће у којој станује и „Оскар”. О самој церемонији доделе „Оскара” толико тога је речено, али је мало познато да се две недеље раније, у организацији Академије, већ по 17. пут приређује ручак за све номиноване ауторе у 23 категорије филмског стваралаштва. У раскошном амбијенту „Беверли Хилтона”, који је заиста лично на сценграфију из холивудских спектакала, са терасом са које се пружао поглед на отворени базен и природне лепоте купачица-старлета, окупило се око 120 редитеља, глумаца, сценариста, композитора музике, сниматеља који су имали ту срећу да буду кандидовани за „Оскара” у години када он слави свој 70-ти рођендан.

Ручак за номиноване је најважнији догађај пре саме доделе „Оскара” и јединствена прилика да се кандидати за награде међусобно упознају, друже и представе јавности. Ту су били и **Џек Николсон**, **Дастин Хофман**, **Роберт Дували**, **Питер Фонда**, **Хелен Хант**, **Хелена Бонем Картер**, **Ким Бејсингер**, **Мими Драјвер**, **Џулијан Мур**, **редитељи Џемс Камерон**, **Кертис Хенсон**, **Атом Егојан...** Сви заједно, на једном месту, у светској престоници филма. Раздрагани, насмејани, срдачни, у свом најбољем издању, расположени да пре ручка разговарају са новинарима о својим „оскарским” надањима и стрепњама. Они итекако добро знају да је публицист изузетно значајан у послу којим се баве.

Лицем у лице са свим тим звездама, које су ту, на дохват руке, на моменте ми се чинило као да заиста сањам. Ипак, задржао сам своју професионалну смиреност и колико су то време и остале колеге дозвољавале (било је

ТРОСТРУКИ „ОСКАРОВАЦ” ЏЕМС КАМЕРОН (ЛЕВО) И БОЈАН Ж. БОСИЉЧИЋ

присутно око стотињак новинара, са свих континената), успео сам да многе од њих интервјуишем (Хелен Хант, Ким Бејсингер, Питера Фонду, Џемса Камерона, Мета Дејмонда) за своју нову књигу „Булевар сумрака”, посећену Холивуду с краја деведесетих година, на размеђу два миленијума.

У разговору са њима схватио сам: и холивудске звезде су само људи! Сви су били отворени и природни, износили су своје жеље, недоумице и кошмаре. Хелен Хант и Хелена Бонем Картер су „оскаровску” грозницу доживљавале још интензивније, јер им је несаницу изазивао додатни „нерешиви” проблем: ах, коју хаљину обући за време „оскаровске” ноћи? Горан Павићевић и Раде Дураковић ми пре рекоше да често виђају глумачке звезде у ресторанима или, на пример, у продавницама ЦД-а, саме, без пратње. На њих обични људи, становници Холивуда, не обраћају неку нарочито пажњу.

Од свих присутних на ручку са номинованима на мене је највећи утисак оставила „васкрснута” Ким Бејсингер (да, тако ми је рекла да се изговара њено презиме). Деловала је помало срамежљиво, грациозношћу и стилем изгледала је готово нестварно, засенивши све остале. Она је тренутно без премца једина холивудска глумица која заслужује епитет истинске диве, са имицом Веронике Лејк. И Џек Николсон, упркос својих 60 година, био је у пуној форми, са својим препознатљивим осмехом који га прати од његове прве номинације за „Оскара”, у филму „Голи у седлу” (1969).

Према строгим правилима Академије, новинарима није било дозвољено да

се током разговора сликају са номинованима. У просторији за интервјуе само је званичном фотографу и сниматељу Академије било дозвољено да овековече овај догађај! Знајући све то, ја, међутим, нисам могао одолити превеликом искушењу. У делићу секунде сам одлучио да кренем у акцију, баш у тренутку када је редитељ, сценариста, продуцент и монтажер „Титаника” Џемс Камерон, Канађанин са холивудском радном визом, завршио свој сусрет са новинарима. Љубазно сам га замолио да ли могу да се сликам са њим за своју нову књигу, на шта ми је он као „из топа” одговорио: „Наравно, како да не!” Узео је мој фото апарат и рекао човеку који је био у друштву са њим: „Џон, молим Те, сликај ме са мојим ’земљаком’ Канађанином!” Касније сам схватио да је тај човек нико други него **Џон Ландау**, копродуцент „Титаника”, који је одржао онај дуги захвалнички говор на церемонији уручења „Оскара”.

Само што је Џемс Камерон био отишао, одједном се однекуда створила енергична **Лесли Ангер**, шеф публицистета Академије, која ме учтиво подсетила да сликање није дозвољено. Ја сам јој се уобичајеним енглеским фразама извинио и одустао од даљњих сличних потеза. Уосталом, за тај дан је већ било сасвим доста. Урадио сам готово све што сам намеравао. Једино нисам стигао да интервјуишем Џека Николсона, али то ће бити добар разлог да поново одем у Холивуд. Не ваља када се сви снови остваре одмах. Живот постане монотон!